

Da 'Twilight'-hypen var på sit højeste, var det nok de færreste, der havde gættet på, at den kvindelige hovedrolleindehaver få år efter skulle blive muse for både Woody Allen og fransk films førende intellektuelle instruktør. Men den i dag 26-årige skuespiller har flyttet sig langt siden Bella Swan. Både foran og bag kameraet, hvor hun er blevet et symbol på kampen for en fri og åben seksualitet.

Kristen Stewart går til angreb

KRISTEN STEWART

FOTO KAI Z FENG / TRUNK ARCHIVE

51

EFTERÅR 2016

De fleste interviews på filmfestivalen i Cannes foregår på det femstjernede Hotel Carlton midt på den lange promenade, Croisetten. Det er forholdsvis let at gå ind på hotellet som almindelig turist, men når man nærmer sig de etager, hvor der pågår interviews på samlebånd med prominente skuespillere og instruktører, bliver det gradvist sværere.

Kristen Stewart ligner ikke selv en typisk gæst på hotellet. Hun er ikke plastikopereret hverken i ansigtet eller det mest populære sted foran på overkroppen, modsat mange af de amerikanske turister, der spankulerer rundt ved Rivieraen. Og hun ser hverken velnæret eller rig ud. Det sidste er hun nu nok alligevel. I årene med 'Twilight'-filmene indkasserede hun en årsløn på op mod 150 millioner kroner.

Kristen Stewart er mager. Om halsen dingler en hængelås, som for at beskytte hendes inderste hemmeligheder over for gruppen af journalister. Hun er klædt i sort med en sommerkjole under sin læderjakke med nitter. Hun er målrettet og præcis, og hun har sine meningers mod, men hun er samtidig lidt nervøst utilpas i sine kroppsbevægelser. Ikke helt ulig den sitrende rastløshed, hun bibringer sine roller.

Hvis ikke Stewart var så god en skuespiller, og det i øvrigt ville være upassende på grund af situationen, og fordi hun ikke er min datter, kunne jeg godt få lyst til at lægge en tung hånd på hendes knæ. For at få hendes venstre ben til at lade være med at vippe op og ned som en frustreret teenager. Men også for indirekte at sige, at det hele nok skal gå, selv om hun som helt ung blev kastet ud i en stormfuld verdensberømmelse.

DEN LETTE GANG PÅ JORDEN

Den amerikansk/australske skuespiller var faktisk med i hele to film i hovedkonkurrencen i Cannes: Woody Allens 'Café Society' og Olivier Assayas' alternative gyser 'Personal Shopper', der delte vandene med sin blanding af artfilmmystik og overnaturlig horror.

Jeg møder Kristen Stewart i anledning af 'Café Society', en hyggelig og nostalgisk film placeret i 30'ernes Hollywood, hvor hun er castet mod sit sorte og selvstændige image.

Hun spiller Vonnie, en sekretær i et pr-bureau med hvid kjole, hvide sokker, et let fjedrende tråd og en uskyldig attitude. Hun bliver sat til at vise den unge newyorker Bobby (Jesse Eisenberg) rundt i filmbyen. Han er flyttet dertil for at få luftforandring fra sin brogede jødiske arbejderklassefamilie på østkysten. Bobby forelsker sig hovedkulds i Vonnie uden at vide, at den unge pige allerede har en affære med den storskydende ejer af pr-bureauet (Steve Carell), der også er Bobbys onkel. Scenen er sat til humoristiske forviklinger og måske et enkelt stik i hjertet.

Hvordan blev netop du castet som den pæne pige i de hvide sokker?

»Det er fedt, at Woody Allen så det i mig, for det gjorde jeg bestemt ikke selv. Jeg skulle da også til audition først. Vi havde talt i telefon sammen forud for testen, og der sagde han, at han syntes, jeg var en god skuespiller, og at det hele nok skulle fungere. Men han var samtidig lidt usikker, fordi han spurgte, om ikke jeg ville vise evnen til at spille opdriften – den lette gang på jorden. Jeg er sikker på, at du kan gøre det. Jeg har bare ikke set det endnu, sagde han. Han ville selvfølgelig sikre sig, at jeg også kunne være morsom, for ellers ville man jo ikke tro på filmen, og den ville ikke fænge. Efter den første audition havde jeg mest lyst til at tage båndet med mig hjem, fordi jeg ikke følte, jeg leverede, men det gik heldigvis alligevel i sidste ende«.

Hvad lærte du af nye ting under indspilningerne?

»Det er svært sådan lige at pege på noget præcist, men i filmen er der nogle interessante tanker om de mange forskellige typer kærlighed, man kan møde her i livet, og hvordan forskellige perspektiver på tingene i forskellige aldre ændrer kærligheden og redefinerer den. Det gav mig en del stof til eftertanke.

Jeg beundrer Vonnies evne til at være til stede i de flygtige øjeblikke, og jeg kan lide hendes uskyldighed, og så har hun samtidig den side, hvor hun foretager sig en del ukonventionelle handlinger, selv om vi er i 1938. Hun elsker livet, og hun lever det uden skam. Den dobbelthed i hende var godt beskrevet i Woody Allens manuskript. Personligt er det så bare spændende, at man kan udforske nye sider af sig selv, fordi den person, man spiller, har nogle andre egenskaber, end man selv besidder. At spille roller, der ligger langt fra én selv, tvinger dig til at åbne op og frigøre noget i dig«.

Hvordan var det at spille sammen med Jesse Eisenberg igen? I spillede sammen første gang for syv år siden i 'Adventureland'.

»Jeg følte faktisk, at vi nærmest lige havde lavet 'American Ultra' (fra 2015, red.), så jeg har ikke haft en ærlig chance for at savne ham«, siger hun og griner.

»Men helt alvorligt så er Jesse og jeg virkelig gode venner. Vi har en bestemt måde at tale sammen på. Den er meget speciel, og jeg kan bare virkelig godt lide ham. Vi har sådan et slags alternativt sprog, vi taler, hvor vi analyserer alt og småfilosofere sammen i en grad, så det ville lyde som vrøvl for andre, men det er sjovt og berigende for os selv.

Når man tager i betragtning, at jeg spiller en pige, der skal være forsvarsløs og åben, så er det godt, at jeg ikke er tilbageholdende over for Jesse som menneske i virkeligheden, for det er jeg ellers over for de fleste mennesker. Men med ham kan jeg lade paraderne falde, og det er der faktisk ikke ret mange mennesker, der kan udløse«.

GØR, SOM I VIL!

Kristen Stewart blev født ind i underholdningsindustrien. Hendes far er tv-producer og hendes mor, der stammer fra Australien, manuskriptkonsulent og instruktør. Hun er opvokset i Los Angeles, og hun var kun otte år, da en agent spottede hende, da hun sang i sin skoles juleopsætning. Hendes forældre var skeptiske og advarede hende mod at blive skuespiller, men selv om hun efter eget udsagn ikke havde nogle drømme om at blive kendt eller blive set, kastede hun sig ud i det.

Hendes første mindeværdige rolle var som datteren til Jodie Fosters karakter i David Finchers 'Panic Room' fra 2002, efter hvilken Foster slog fast, at Stewart ville blive filminstruktør. I dag er hun da også på vej med sin første kortfilm, og hun er kendt som en ivrig cineast. Det fremgår også åbenlyst af hendes rollevalg efter 'Twilight', men faktisk også af den populære vampyrfranchise i sig selv.

Stewart kendte instruktøren Catherine Hardwicke som indie-instruktør bag film som den vellykkede teenagehistorie 'Thirteen' fra 2003, og hun troede, at filmatiseringen af Stephenie Meyers' YA-bøger højst ville blive et kulthit.

I stedet blev filmserien et fænomen og Kristen Stewart og Robert Pattinson klodens mest eftertragtede teenageidoler. Stewart har ikke just været begejstret for at være jaget vildt af medierne. Om hun selv bærer brænde til bålet er til diskussion, men alene op til filmfestivalen i Cannes i maj måned blev hun set med tre forskellige kærester på gader og stræder i Los Angeles og omegn.

»Jeg lever et mere vildtlevende liv nu«, sagde hun for nylig i et interview med modemagasinet Marie Claire.

Bemærkningen spillede op mod de relativt stabile år, hvor hun og Pattinson dannede par. Siden er det gået hurtigt med et forhold til sin tidligere personlige assistent, Alicia Cargile, og senest den franske sangerinde og skuespiller Soko. Deres korte forhold endte med, at Soko på Twitter kaldte Stewart for en svindler.

Hvad der er op og ned i den sag, kan for så vidt være ligegyldigt, men man har sjældent set en skuespiller, der som Stewart insisterer på offentligt at leve sit kærlighedsliv, som hun vil, på kryds og tværs af kønnene og i et højt tempo. Det vakte stor opmærksomhed, da hun for et års tid siden over for Nylon Magazine fyrede følgende salve af om personlig seksuel frihed:

»Hvis du føler, at du må definere dig selv på en bestemt måde, så gør det. Men jeg er skuespiller. Jeg lever hele tiden med mit fags fucking tvetydighed, og jeg elsker det. Derfor mener jeg ikke, det vil være rigtigt for mig at komme ud af skabet, som man siger. Indtil jeg beslutter mig for at stifte en interesseorganisation, eller jeg får et perspektiv eller en fast holdning, jeg vil formidle til andre mennesker, så gør jeg det ikke. Jeg er bare et barn, der laver film. Min vurdering er, at vi om tre eller fire år vil være langt flere mennesker, der ikke nødvendigvis vil forsøge at definere, om vi er homoseksuelle eller straight. Gør nu bare, hvad I selv vil!«.

TABLOIDMEDIERNES LØGNE

Under vores interview med Kristen Stewart i Cannes prikker en anden journalist til tematikken med udgangspunkt i den aktuelle film ved påpege, at de fleste i 'Café Society' er i ét forhold, mens de drømmer om at være i et andet. Er den slags ægte kærlighed eller spildte chancer?

»Vi skal jo alle i slutningen af livet vurdere, om vi har levet det fuldt ud og med den omtanke, vi burde. Undervejs kan du ikke hver dag tage perfekte beslutninger på et fuldt oplyst grundlag. Du må se på mosaikken til sidst og være ansvarlig for den, men du bygger jo mosaikken ved at lægge en sten ad gangen og har ikke altid et fuldt overblik. Samtidig vil jeg sige, at du skal være ret enfoldigt indrettet, hvis du ikke bare engang imellem tænker, hvad der kunne være sket, hvis du havde valgt anderledes. Det er vist meget naturligt«, siger hun.

Det er bemærkelsesværdigt, at Stewart og Pattinson efter 'Twilight' er gået i en ensartet karriereretning milevidt fra franchises, teenage-flicks og andre store Hollywood-film. Pattinson har arbejdet med respekterede, grænsesøgende instruktører som David Cronenberg og Werner Herzog. Stewart gennemgik en hurtig fiasko med eventyrfilmen 'Snow White and the Huntsman', som endte i en skandale, da hun havde en affære med instruktøren Rupert Sanders (ingen af dem fik genvalg, da filmens toer skulle laves...) samtidig med sit forhold til Pattinson. Det var samme år som den sidste 'Twilight'-film, og siden har hun nærmest udelukkende skrevet små, instruktørdrevne produktioner på cv'et.

Mange mente, at hun stjal billedet fra Juliette Binoche i Olivier Assayas' 'Clouds of Sils Maria', og film som 'Camp X-Ray', 'Equals' og 'Still Alice' har hun med sikkerhed heller ikke lavet for nullerne på lønchecken. Siden 'Twilight' har hun flittigt lavet tre film om året, og karriereskiftet er tydeligvis et meget bevidst valg fra en skuespiller, der insisterer på at blive taget seriøst.

»Jeg har en karriere at kæmpe for, og når jeg føler for noget, tager jeg affære og angriber«, forklarer hun.

»Jeg elsker at lave film, jeg elsker det alvorligt meget. Det er sådan en fed ting at arbejde sammen med andre mennesker. Skrive noget, skabe noget sammen og diskutere det undervejs for bagefter at vise det til omverdenen. Angående min tid i blockbusters vil jeg aldrig sige, at folks opfattelse af mig derfra er forkert, men hvad enten man vil det eller ej, bliver man som privatperson også reduceret til en slags tegneseriefigur, der bliver skabt ud fra idealerne i en industri, hvor man bare gerne vil tjene penge. Her skal du så selv huske at bestemme, at du skal kigge andre veje en gang imellem«.

I 'Café Society' finder hendes karakter sig i et funkende Hollywood, der står i skærende kontrast til den pressede filmindustri, Stewart selv manøvrerer i. Og når hun sammenligner med i dag, fornemmer man en snert af nostalgisk længsel efter andre tider.

»Filmstjerner i dag er ikke *larger than life*, som de var det i 30'erne. Dengang var stjernerne på et helt andet urørligt niveau. Det er de ikke i dag, fordi de systematisk bliver pillet ned i for eksempel tabloidaviser og ugeblade«, siger hun.

»Meget af det, der står i den slags medier, er sandt nok, men lige så meget er løgn, og i den situation er man bare nødt til at kigge en anden vej og fokusere andre steder«.

Kristen Stewart fokuserer nu på den type film, hun selv elsker. Og intet tyder på, at hun slipper blikket.

'Café Society' får premiere den 6. oktober.

Læs vores anmeldelse på side 171.

'CAFÉ SOCIETY'

Camp X-Ray

Stewarts første hovedrolle i en independent-film på den anden side af Bella Swan. Hun spiller en målrettet kvindelig fangevogter på Guantanamo, der bliver venner med en Harry Potter-glad arabisk fange, og mens det humanistiske budskab er forudsigeligt, bærer Stewart fortællingen på sine skuldre. En nuanceret præstation, hvor hun både får lov til at spille rå og følsom.

Personal Shopper

Stewart fortsætter samarbejdet med Assayas i en spøgelseshistorie, der sætter skuespilleren på en svær opgave. I filmen om en kvinde, der prøver at etablere kontakt til sin afdøde bror, er hun helt alene på lærredet i store dele af spilletiden, og hendes primære modspiller er i lange passager en mobiltelefon. Hendes præstation – urolig, rastløs, grænsende til det manierede – deler vandene.

Café Society

Det er et fint stempel for en skuespiller at blive udtaget til en Woody Allen-film. Pludselig er man en af den slags stjerner, der bliver taget i betragtning til andre auteur-drevne prestigeprojekter, og Stewart griber da også chancen som sekretæren Vonnie, der stiger op gennem det sociale hierarki i 30'ernes jetset-miljø. Først og fremmest understreger Stewart her, at hun har en veludviklet komisk timing.

On the Road

Allerede samme år, som 'Breaking Dawn – del 2' rundede vampyrsagaen af, fik man en fornemmelse for Stewarts rollemæssige præferencer og dristighed. I filmatiseringen af Jack Kerouacs beat-klassiker spiller hun Dean Moriartys 16-årige, forførende hustru Marylou, og selv om filmen fik en lunken modtagelse, vakte Stewarts nøgenscener stor opmærksomhed. Et dristigt statement – teenageidollet var blevet voksent.

Clouds of Sils Maria

Havde man midt i 'Twilight'-hypens peak hævdet, at Stewart ville blive muse for den intellektuelle franske instruktør Olivier Assayas, ville man nok blive grinnet ud. Men Stewart er forbløffende god som den unge Valentine, der er assistent for skuespillerdivaen Maria Enders (Juliette Binoche). Jalousi opstår, rollerne vendes på hovedet, og referencen til Stewarts virkelige stjernestatus udnyttes subtilt. Hendes vel nok bedste rolle til dato.